

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8Csp/94/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420202242
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2021:8420202242.5

Rozsudok pre zmeškanie

Okresný súd Kežmarok sudcom JUDr. Jurajom Šteffelom v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciová spoločnosť, zapísaná v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paris, so sídlom 1 Boulevard Haussmann 75009 Paríž, konajúca prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47258713, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47234547, proti žalovanej: R. Č., U.. XX.XX.XXXX, R. G. XXX/XX, XXX XX G., za účasti osobitného subjektu Spotrebiteľského centra, so sídlom A. Warhola 33, Medzilaborce, IČO: 42 249 708, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Riedlom, advokátom so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, o zaplatenie 1.045,68 eur s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žaloba sa zamieťa.
- II. Žalovanej sa právo na náhradu trov konania nepriznáva.
- III. Osobitný subjekt má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa na žalovanej domáhal zaplatenia istiny s príslušenstvom uvedeným v záhlaví rozsudku.
2. Žalobu odôvodnil tvrdením, podľa ktorého 02.08.2014 uzavrel so žalovanou Zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej jej poskytol úver v celkovej výške 1.835,45 eur. Žalovaná sa úver zaviazala splatiť s úrokom v pravidelných dohodnutých mesačných splátkach.
3. Žalovaná sa podľa žalobcu dostala do omeškania s úhradou splátok úveru, a preto podľa bodu 4.1 časti 3 Zmluvy žalobca vyhlásil 18.06.2018 mimoriadnu splatnosť úveru.
4. Predvolanie na pojednávanie právny zástupca žalobcu prevzal 07.07.2021 s poučením podľa ust. §278 Civilného sporového poriadku.
5. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie neustanovili. Neúčast' odôvodnil právny zástupca žalobcu podaním doručeným 07.07.2021 hospodárnosťou konania.
6. V danom prípade žalobca v oznámení svojej neúčasti iba vysvetlil dôvod svojej neprítomnosti a neprítomnosti svojho právneho zástupcu z radov advokátov bez toho, aby zároveň požiadal o odročenie pojednávania. V nadväznosti na to nebolo povinnosťou súdu postupovať podľa ust. §183 ods. 4 C. s. p., keďže jeho aplikácia sa vyžaduje iba v prípadoch, ak strana sporu požiada o odročenie pojednávania a súd zistí, že ňou uvedený dôvod na takýto procesný postup nie je dôležitý. Je preto potrebné dôsledne rozlišovať medzi skúmaním naplnenia podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 278 písm. a) a b) C. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> s. p. a skúmaním

dôvodnosti procesného návrhu strany sporu na odročenie pojednávania podľa § 183 C. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> s. p., pričom žiadna analógia legis § 183 ods. 4 C <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>. s. p. vo vzťahu k § 278 písm. b) C. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> s. p. do úvahy neprichádza (pozri obd. Uznesenie Krajského súdu Žilina z 28.02.2019 spis. zn. 7Co/17/2019).

7. Pojednávanie je inštitútom procesného práva, ktorý slúži na vymedzenie predmetu konania. Inými slovami, aby súd v súčinnosti so stranami vyjasnil o čom má konať, ktoré skutočnosti považuje za sporné a ktoré za nesporné a v neposlednom rade k tomu, aby strany viedol k zmierlivému vyriešeniu sporu, čo je jeho základnou povinnosťou podľa Článku 7 Základných princípov C. s. p.

8. Vo všeobecnej rovine súd považuje za potrebné zdôrazniť, že rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia ako následok procesnej pasivity strany sporu v civilnom sporovom konaní. Procesná pasivita žalobcu sa prejavuje tým, že si neplní povinnosti strany konania tak, aby konanie mohlo byť rýchlo a efektívne skončené. Pripomína sa zásada, že práva patria bdelym, ktorá zdôrazňuje aj vlastné pričinenie sa na ochranu svojich práv a vyžaduje, aby aj strana v konaní sledovala svoje subjektívne práva a robila také kroky, v dôsledku ktorých by nedochádzalo k ich ohrozeniu a poškodzovaniu. Predpokladá sa pritom, že strana musí využiť prostriedky, ktoré jej poskytuje zákon a následne vykonať prípadné potrebné opatrenia, aby nedošlo k porušeniu jej práv. Bola to pritom práve nečinnosť žalobcu, ktorý sa bez riadneho, hoci včasného uvedenia dôvodu neustanovil na pojednávanie nariadené vo veci súdom prvej inštancie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol v predvolaní výslovne poučený o možnom následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Ak potom za danej situácie osobitný subjekt prostredníctvom svojho právneho zástupcu i samotná žalovaná na pojednávaní navrhli rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie, bolo povinnosťou súdu rozhodnúť podľa ust. §278 C. s. p. (pozri Stručný komentár, Civilný sporový poriadok - Jaroslav Krajčo, Eurounion, 2018, str. 353, Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co/39/2018 z 28.03.2019, Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 233/2019 zo 04.06.2019) tak, že žalobu zamietol. Žalobca totiž nerespektoval povinnosti uložené súdom prvej inštancie podľa Článku 10 Základných princípov civilného sporového konania a tomu zodpovedala forma a výsledok konania. (pozri obd. Uznesenie Krajského súdu Žilina z 28.02.2019 spis. zn. 7Co/17/2019).

9. Na tomto mieste sa dopĺňa, že skutočnosť, že žalobca bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa ust. §278 Civilného sporového poriadku rozhodujúca (obdobne pozri rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 z 22.11.2018, obdobne Uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 14Cob/152/2019 z 05.12.2019).

10. V tejto súvislosti súd vo vzťahu k dôvodu neúčasti uvádzanému žalobcom odkazuje na právny názor vyslovený v Uznesení Krajského súdu v Nitre č. k.: 9Co/388/2017-97 z 26.4.2018 a v Uzneseniach Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/136/2019-105 z 21.05.2020, sp. zn. 16Co/23/2019-80 z 27.02.2020, sp. zn. 9CoCsp/47/2020-120 z 29.04.2021, sp. zn. 3Cob/66/2019-178 z 12.05.2020 i sp. zn. 4Cob/45/2019-126 z 21.05.2020, 3Cob/83/2020-218 z 02.02.2021), podľa ktorých hospodárnosť konania nemožno považovať za vážnu okolnosť, pre ktorú by sa žalobca objektívne nemohol ustanoviť na pojednávanie.

11. Nie je totiž ospravedlniteľným dôvodom neúčasti na pojednávaní presvedčenie sporovej strany (jej zástupcu), že v prejednávanom spore by jej účasť viedla k nehospodárnosti konania, (obd. Rozsudok NS ČR z 31.05.2012, spis. zn. 29Cdo/1940/2011). Uvedené platí o to viac, keď žalobca (jeho zástupca) presvedčivo nezdôvodnil, v čom konkrétne by mala spočívať nehospodárnosť konania v prípade jeho účasti na pojednávaní.

12. Žalobca v podaní zo 07.07.2021 ako dôvod neúčasti na pojednávaní uviedol hospodárnosť konania. Preto nebolo možné akceptovať jeho neprítomnosť. Súd tak v danom prípade musel konštatovať, že neúčasť z vážnych dôvodov neospravedlnil. V tejto súvislosti sa, odkazujúc na ustálenú rozhodovaciu prax súdov vyššej inštancie poznamenáva, že nie je jeho povinnosťou akceptovať každé ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní aj keď sporová strana uvádza dôvod inak spôsobilý viesť k záveru, že ide o „ospravedlniteľný dôvod“ (pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5Obdo/26/2019 z 29.01.2019).

13. Na okraj sa dopĺňa, že za vážnu okolnosť objektívne brániacu účasti žalobcu na pojednávaní nemožno považovať ani dôvod spočívajúci v jeho pracovnej zaneprázdnenosti (pozri Uznesenie Krajského súdu v Prešove z 21.01.2019 č. k. 7Co/180/2018-92).

14. Žalobca neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami tak, ako to vyžaduje ustanovenie §278 písm. b) C. s. p.

15. Osobitný subjekt, ktorý sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávanie riadne ustanovil, navrhol vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu podľa ust. §278 C. s. p. Toto právo mu vyplýva z ust. §95 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého je v konaní oprávnený na všetky úkony, ktoré môže vykonať strana, ak nejde o úkony, ktoré môže vykonať len subjekt právneho vzťahu, teda také, ktorých podstata vyplýva z hmotného práva. Návrh na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu je procesným úkonom, na ktorý je osobitný subjekt podľa citovaného zákonného ustanovenia oprávnený. Návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu navrhla i samotná žalovaná.

16. Nad rámec odôvodnenia tohto rozsudku (ust. §279 C. s. p.) sa stručne dopĺňa, že súd prvej inštancie považuje za dôvodnú procesnú obranu osobitného subjektu, podľa ktorej na prejednávaný spor dopadá ust. §53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. Žalovaná prejavila záujem čerpať u žalobcu úver v celkovej výške 376 eur na kúpu spotrebného tovaru. Žalobca nepreukázal, žeby žalovaná prejavila v rámci kontraktáčného procesu osobitný záujem o vydanie kreditnej karty. Preto Časť II Zmluvy je nutné klasifikovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

17. Pretože boli splnené predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu, súd podľa ustanovenia §278 C. s. p. vyniesol tento druh skráteného rozhodnutia, ktorým žalobu zamietol.

18. Na tomto mieste sa dopĺňa, že súd prvej inštancie môže spor rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalobcu i za situácie, že v prípadnom predchádzajúcom zrušujúcom uznesení je vyslovený právny názor odvolacieho súdu. Z posledne citovaného zákonného ustanovenia totiž nevyplýva, že rozsudkom pre zmeškanie nemožno rozhodnúť po vykonanom dokazovaní. Účelom tohto ustanovenia je udržať procesnú aktivitu žalobcu po celú dobu konania. Podmienkou pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu nie je to, že nárok je nepodložený a sporný. Rozsudok pre zmeškanie možno vydať bez ohľadu na tvrdený či preukázaný skutkový stav a právne posúdenie veci. Takýto rozsudok je založený na procesnej neaktivite strany, nie na výsledkoch dokazovania (pozri Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/220/2016-151 z 27.07.2017).

19. Podľa ustanovenia §279 C. s. p. toto odôvodnenie obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

20. Podľa §255 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa posledne citovaného zákonného ustanovenia, aplikujúc zásadu úspechu v konaní. Osobitný subjekt bol v konaní v celom rozsahu úspešný, a preto mu bol voči žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (pozri Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.09.2015 sp. zn. 4MCdo/16/2014, Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/41/2020-205 z 26.01.2021).

22. Plne úspešnej žalovanej v konaní trovy nevznikli, ani jej z obsahu spisu nevyplývajú, a preto jej nárok na ich náhradu priznaný nebol (výrok II).

23. Podľa §262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prípustné odvolanie výlučne z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie. /§356 písm. b) CSP/

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 373 ods. 4 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 281 ods. 1 CSP, ak žalobca z ospravedliteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalobcu tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

Podľa § 281 ods. 2 CSP návrh podľa odseku 1 môže žalobca podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalobcu v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.